

RAZPORED SV. MAŠ

07.06.2021 PONEDELJEK Robert, opat	Božja beseda: https://hozana.si?datum=7.6.2021	KRIŽ ob 19.00	ZA PRVOOBHAJANCE, P.N. Šepulje 5 in 36
08.06.2021 TOREK Jakob, duhovnik	Božja beseda: https://hozana.si?datum=8.6.2021 TRIDNEVNICA	Ž.CERKEV ob 19.00	ZA PRVOOBHAJANCE, p.n. Žerjal
09.06.2021 SREDA Primož in Felicijan, mučenca	Božja beseda: https://hozana.si?datum=9.6.2021 TRIDNEVNICA	Ž.CERKEV ob 19.00	ZA PRVOOBHAJANCE in STARŠE, p.n. Tanja
10.06.2021 ČETRTEK Janez Dominici, škof	Božja beseda: https://hozana.si?datum=10.6.2021 TRIDNEVNICA	Ž.CERKEV ob 19.00	V ČAST SV.Dominiku za prvoobhajance, p.n. Ane Pirc
11.06.2021 PETEK SRCE JEZUSOVO, sl. praznik	Božja beseda: https://hozana.si?datum=11.6.2021	KAPELA ob 19.00	V ČAST SV.DUHU ZA RAZSVETLJENJE in ZDRAVO PAMET, p.n. Tomaj
12.06.2021 SOBOTA Marijino Brezmadežno Srce	Božja beseda: https://hozana.si?datum=12.6.2021	AVBER ob 19.00	+ANGELA PEGAN, Ponikve 30, kot 30.dan
13.06.2021 Sv. Anton Padovanski 11. NEDELJA MED LETOM Prvo sveto obhajilo (zunanja slovesnost praznika Srca Jezusovega)	Božja Beseda: https://hozana.si?datum=13.6.2021 1	Ž.CERKEV ob 10.00	ZA ZDRAVJE, za žive in pokojne v župniji

Prvoobhajanci imate srečanje v ponedeljek v župnišču: ob 15h in prva sveta spoved
V tem tednu hvala darovalcem za župnijo: NN, KRIŽ

V nedeljo, 13.junija ob 10h obhajamo kar trojno praznovanje: sv. Antona Padovanskega, zunanjo slovesnost praznika SRCA JEZUSOVEGA in slavje prvega sv. obhajila še zadnje večje generacije prvoobhajancev, 14 jih je. V cerkvi je po predpisih NIJZ še vedno lahko samo 50% zasedenost prostora, zato smo

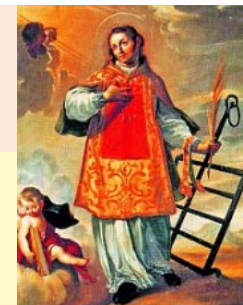
število omejili na družine prvoobhajancev, ki praktično zasedejo celotno cerkev. Če bo vreme primerno, bo možnost udeležbe tudi zunaj, poskrbljeno bo za ozvočenje. Priporočam ogled na Youtub kanalu na povezavi preko klika na župnijski spletni strani. (<http://zupnija-tomaj.rkc.si/2020/12/24/prenos-mas-v-zivo/>). S to nedeljo prekinjamo prenose v živo.

Ta teden imamo tridnevno pred prvim obhajilom, vabljeni k molitvi za naše prvoobhajance in njihove družine v tomajsko cerkev.

V nedeljo, 13.junija ne bo sv. maše v Kazljah.

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
(zunanja slovesnost praznika sv. Rešnjega Telesa in Krvi)

Štev.:24/LETO IX.

06. JUNIJ 2021

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 14,12-16.22-26)

Prvi dan opresnikov, ko so žrtvovali velikonočno jagnje, so rekli Jezusu njegovi učenci: »Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje?« Tedaj je poslal dva izmed učencev in jima rekel: »Pojdita v mesto in naproti vama bo prišel možki, ki bo nosil vrč vode. Pojdita za njim in tam, kjer bo vstopil, recita hišnemu gospodarju: »Učitelj pravi: Kje je moj prostor, kjer bi jedel velikonočno

jagnje s svojimi učenci?« In pokazal vama bo v nadstropju veliko jedilnico, pripravljeno in urejeno; tam nam pripravita.«

Učenca sta odšla. Prišla sta v mesto in našla, kakor jima je povedal, in sta pripravila velikonočno jagnje. Medtem ko so jedli, je vzel kruh, ga blagoslovil, razlômil, jim ga dal in rekel: »Vzemite, to je moje telo.« Nato je vzel kelih, se zahvalil, jim ga dal in vsi so pili iz njega. In rekel jim je: »To je moja kri zaveze, ki se prelija za mnoge. Resnično, povem vam: Ne bom več pil od sadu vinske trte do tistega dne, ko bom pil novega v Božjem kraljestvu.« In ko so odpeli hvalnico, so odšli proti Oljski gori.

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: 041 302 147; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

<http://zupnija-tomaj.rkc.si/2020/12/24/prenos-mas-v-zivo/>

PRAZNIK SV.REŠNJEGA TELESA IN KRVİ

Današnje zunanje obhajanje praznika Svetega Rešnjega Telesa in Krvi, nekoč znan kot praznik »Corpus Domini«, nas želi usmeriti ne samo v razmišljanje o tej skrivnosti, pač pa v ostrenje zavesti, da je kristjan brez evharistije samo številka v kstni

kniigi. Najprej je ob tem razmišljanju potrebno poudariti nek logičen načrt, ki ga prinaša razodeta Božja Beseda. Iz nje nam je najprej jasno, da sta Bog in njegovo ljudstvo Izrael sklenila zavezo. Ta je bila potrjena s krvavo daritvijo ob vznožju gore Sinaj. Tu se nahajamo v knjigi zaveze, ali Exodusu. Mojzes je duhovnik, ki v imenu vsega ljudstva polije na oltar del krvi žrvovalih bikov in bere knjigo zaveze. V pismu Hebrejcem, t.j. kristjanom judovskega izvora (Hebr 9, 1-11), nas avtor opozarja, da v novi zavezi ni več Mojzes, temveč Jezus, žrtvovanje pa prinaša duhovnik. Tukaj ni več prelite krvi živali, ampak Kristus sam kot nekrvava daritev Bogu Očetu. Torej ne gre samo za neko novo teologijo, marveč za novo antropologijo. V Markovem evangeliju (Mr14) smo na zadnji večerji z njegovo »družino« apostolov, kjer ne gre za neko bratsko večerjo s prijatelji, ampak za zadnjo liturgično pogostitev velike noči po judovsekm modelu. Kristus se ob tej priložnosti žrtvuje in Cerkvi zaupa nalogo, da jo predstavi v prihodnji zgodovini. Smo torej v Novi Veliki noči. Kristjani se torej odzivamo na Jezusovo povabilo tako, da skupaj obhajamo evharistijo. Maša je oznanilo veselja in novo velikonočno upanje, ki je del načrta Cerkve. To je nova žrtev, nova zahvala, kar beseda evharistija naznačuje: vesela daritev. To je bratska večerja, ki pa simbol uporablja kot sredstvo za sporočanje globoke resničnosti, ki nam jo Bog razodeva, pa tudi za ustvarjanje globoke vezi z vsemi, ki pozdravljajo to skrivnost občestva (in tudi s tistimi, ki je iz različnih razlogov ne morejo pozdraviti). Ta simbolna gesta, ki je maša, je velikonočno dejanje: je velikonočno dejanje »par excellence«; to je zakrament prehoda: gibanje navzgor od smrti do življenja, od ne-bitja k več-bitju, od razpršitve do združevanja, od padca k pluralnosti do sprave v enotnosti. Od razčlovečenja do hominizacije (kot bi rekel Teilhard de Chardin). Menim, da je pomembno, da kot kristjani hkrati ponovno odkrijemo to preprosto in grandiozno zasnovo. Zaradi maše, simbola, ki ga je treba živeti in izvajati v skupnosti in v katerem gravitirajo vse naše življenjske izkušnje, smo žal prevečkrat storili samo obred, pogosto kot utrujeno bogoslužje, urejeno po togih zakonskih formulah, ki temelji na smeri, v kateri igrajo igralci in gledalci diferencirano in vnaprej določeno vlogo.

Res je tudi, da je bilo vse do danes opravljeno opazno potovanje, da bi vstopili v logiko obhajanja evharistije, pa smo pri tem preveč poudarili samo obveznost nedeljske udeležbe. Vendar je pred nami še dolga pot: žal za mnoge med nami "odhod" k maši še ne

pomeni vstopa v duh žrtvovanja. Prav tako ne gre pozabiti, da Cerkev, ki je v Kristusu občestvo vernikov, ni imuna pred dinamiko, ki ureja medosebne odnose med nami. Danes ta model odnosov žal vedno bolj prehaja v nekak zasebni sektor; in to nam ne omogoča, da se pritožujemo nad tem, kar nam govorijo raziskave religiozne sociologije ob nedeljski udeležbi ali pri maši. V duh maše ne vstopimo, dokler ne zgradimo skupnosti, ki čuti potrebo in se veseli, da bo lahko sedla za to evharistično mizo. Skupnost, ki se Kristusu predstavlja v popolnem zavedanju svoje revščine in soodgovornosti do vseh vsakodnevnih dogodkov, zaradi katerih človek nazaduje od napetosti do življenja, do raztapljanja v smrti. Maša zato nima veliko smisla in ostaja obred, pri katerem mnogi ne čutijo več nobenega zanimanja, če so tisti, ki sodelujejo v njej, to je skupina ljudi, ki živijo drug ob drugem, ne da bi se poznali, ki se srečujejo, ne da bi se poslovlili, ločeni od različnih političnih odločitev ali od poklicnih odnosov, ki jih pogosto postavljajo v korelacijo institucionaliziranega konflikta, se dokončno ne odločijo, da se bodo uveljavili v pristnih skupnostih in se sprejeli v svoji raznolikosti. Le tako bodo lahko skupaj sklonjenih glav vzklikali »Kyrie eleison« ali Gospod usmili se in prosili Boga za usmiljenje za otroke, ki umirajo od lakote in jih vojne raztrgajo od svojih staršev, za orožje, ki ga nihče noče odložiti in se sebično pripravlja na vojno zaradi sebičnih in fanatičnih politikov ki so pripravljeni odpovedati se tujcem, ki bežijo iz svojih negostoljubnih dežel in se utapljajo v naših morjih, zaradi nezmožnosti mnogih ki se ukvarjajo s politiko samo zaradi lastnega imidža ali všečnosti. Evharistija bo prava takrat, ko si bo vsak od nas prevzel vsaj v duhu to strašno tragedijo sveta. Z zavedanjem, da Kristus vse privlači k sebi in da je evharistija središče, privilegiran trenutek tega neodložljivega gibanja. Sv. maša vsako nedeljo je tedensko obnovljena priložnost, da Jezusa najdemo živega in navzočega v kruhu in vinu, v njegovi Besedi in v njegovi skupnosti. Kristusovo telo in kri, ki smo ga deležni v občestvu verujočih, postanejo priložnost, da postajamo vedno bolj tudi mi "Jezusovo telo in kri" na tem svetu.